

Mediji i informiranje

Opći sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 159/14
U Luxembourg, 25. studenoga 2014.

Presuda u predmetu T-512/11
Ryanair Ltd/Europska komisija

Opći sud djelomično je poništio odluku Komisije kojom se utvrđuje da izuzeće putnika na povezanim letovima ili putnika u tranzitu od plaćanja irskog poreza na zračni prijevoz ne predstavlja državnu potporu

Komisija mora provesti formalni istražni postupak kako bi provjerila predstavlja li takvo izuzeće državnu potporu

Od 30. ožujka 2009. zračni prijevoznici moraju u Irskoj plaćati trošarinu pod nazivom „porez na zračni prijevoz“ (PZP). Ta se vrsta poreza plaća za „svaki polazak putnika iz zračne luke“ koja se nalazi u Irskoj.

Prema irskom zakonu o financijama na kojem se temelji PZP, definicija pojma „putnik“ oslobađa putnike na povezanim letovima¹ ili u tranzitu² od plaćanja toga poreza.

U trenutku kada je uveden, PZP se naplaćivao na temelju udaljenosti između zračne luke odlaska i zračne luke dolaska, a iznos je bio utvrđen na 2 eura u slučaju leta prema odredištu koje je udaljeno najviše 300 km od zračne luke u Dublinu te na 10 eura za sve druge slučajeve. Slijedom istrage Komisije, irske su vlasti od 1. ožujka 2011. izmijenile stopu na snazi stvarajući jedinstvenu stopu primjenjivu na sve odlaske, u iznosu od 3 eura neovisno o pređenoj udaljenosti.

U srpnju 2009. Ryanair je podnio pritužbu Komisiji, kritizirajući brojne aspekte PZP-a koji je Irska uvela. Ryanair je osobito istaknuo da izostanak primjene PZP-a na putnike u tranzitu i na povezanim letovima predstavlja nezakonitu državnu potporu u korist zračnih prijevoznika Aer Lingus i Aer Arann jer oni imaju relativno visok udio putnika i letova koji odgovaraju tim kategorijama. Ryanair je osim toga naveo da paušalni iznos poreza predstavlja važniji udio u tarifnoj cijeni za niskotarifne zračne prijevoznike nego za tradicionalne zračne prijevoznike. Konačno, on tvrdi da niža porezna stopa s obzirom na prijedenu udaljenost pogoduje Aer Arannu jer 50 % putnika koje taj prijevoznik prevozi putuje prema odredištima koja se nalaze na manje od 300 km od zračne luke Dublin.

Odlukom od 13. srpnja 2011. Komisija je naime zaključila da izostanak primjene PZP-a na putnike na povezanim letovima ili u tranzitu ne predstavlja državnu potporu jer ta mjera nije bila selektivna³

¹ Putnik na povezanim letovima definira se kao „putnik koji pristiže dolaznim letom u zračnu luku i koji tu zračnu luku napušta odlaznim letom prema zračnoj luci koja je različita od zračne luke u kojoj je započeo putovanje, a ta dva leta su predmet jedne rezervacije te vremensko razdoblje između predviđenog vremena pristizanja dolaznim letom u zračnu luku i predviđenog vremena odlaska odlaznim letom iz te zračne luke ne prelazi šest sati“.

² Irski zakon određuje da je putnik u tranzitu „putnik koji se nalazi u zrakoplovu koji slijeće u zračnu luku tijekom putovanja i koji nastavlja svoje putovanje istim zrakoplovom“.

³ Nasuprot tome, Komisija je smatrala da se za primjenu niže nacionalne stope između 30. ožujka 2009. i 1. ožujka 2011. činilo da predstavlja državnu potporu, što postavlja pitanja što se tiče usklađenosti s unutarnjim tržištem. Naime, primjena takve stope mogla bi na nezakonit način pogodovati nacionalnim letovima u odnosu na prekogranične letove. Slijedom toga Komisija je pokrenula formalni istražni postupak u pogledu zadnje navedene mjere. Taj postupak je dovršen 25. srpnja 2012. donošenjem odluke Komisije (vidjeti [priopćenje](#) Komisije). Tom odlukom Komisija je zaključila da mjera u pitanju predstavlja državnu potporu nespojivu s unutarnjim tržištem. Aer Lingus i Ryanair bili su među korisnicima državnih potpora. Ta dva zračna prijevoznika podnijela su Općem sudu tužbu protiv te odluke (predmeti [T-473/12](#), Aer Lingus/Komisija, i [T-500/12](#), Ryanair/Komisija). Presude u tim predmetima bit će objavljene tijekom narednih mjeseci.

(vidjeti [priopćenje](#) Komisije). Smatrajući da odnosno izuzeće predstavlja državnu potporu, Ryanair je od Općeg suda Europske unije zatražio djelomično poništenje odluke Komisije.

Ryanair ističe osobito da je Komisija trebala ispitati „ozbiljne sumnje“ što se tiče spojivosti izuzeća i da je trebala pokrenuti formalni istražni postupak na tu temu⁴. Ryanair također smatra da je Komisija pogrešno zaključila da izuzeće nije bilo selektivno. Konačno, Ryanair tvrdi da je cilj tog izuzeća stran naravi fiskalnog režima i da pogoduje tradicionalnim zračnim prijevoznicima.

Svojom današnjom presudom Opći sud poništava odluku Komisije u dijelu u kojem ona zaključuje da izostanak primjene irskog poreza na zračni prijevoz za putnike u tranzitu i na povezanim letovima ne predstavlja državnu potporu.

Ako Komisija tijekom prethodne faze ispitivanja državne mjere naiđe na ozbiljne teškoće koje izazivaju sumnje što se tiče spojivosti s unutarnjim tržištem, ona mora pokrenuti formalni istražni postupak. **Opći sud je stoga ispitao je li u ovom slučaju bilo elemenata koji mogu predstavljati pokazatelje koji ukazuju na to da se Komisija susrela s takvim teškoćama.**

U tom pogledu Opći sud smatra, s jedne strane, da je trajanje prethodne faze ispitivanja bilo prekomjerno i da ne postoji nijedna okolnost kojom bi se to opravdalo. Naime, odluka Komisije bila je donesena 13. srpnja 2011. nakon prethodne faze ispitivanja koja je započela 21. srpnja 2009. - dana zaprimanja Ryanairove pritužbe - što je bilo prije skoro 24 mjeseca. **Takav rok prekoračuje ono što se normalno podrazumijeva za prvo ispitivanje**, kojega je jedini cilj da omogući Komisiji da formira prvo mišljenje o kvalifikaciji mjere koja podliježe njenoj ocjeni te o njenoj spojivosti s unutarnjim tržištem. Ovo stoga predstavlja indiciju koja ukazuje na to da se Komisija susrela s ozbiljnim teškoćama tijekom tog ispitivanja.

S druge strane Opći sud utvrđuje da je ispitivanje koje je Komisija provela bilo nepotpuno i nedovoljno. To posebno, prema Općem sudu, proizlazi iz određenih nedosljednosti u samoj odluci Komisije, kao i između te odluke i sadržaja dopisa irskih vlasti koji je potaknuo ispitivanje izuzeća. Te nedosljednosti dovode do zaključka da Komisija, kada je donosila odluku, **nije raspolagala podacima koji bi joj omogućili da provede dovoljno potpunu analizu selektivne prirode mjere i prosudi ne izazivaju li načini primjene izuzeća ikakvu sumnju.**

Opći sud također smatra da svi objektivni i suglasni pokazatelji dovode do zaključka da je Komisija trebala pokrenuti formalni istražni postupak kako bi provjerila izostanak selektivne naravi izuzeća te eventualno zaključiti o izostanku državne potpore. To bi omogućilo Ryanairu i ostalim zainteresiranim strankama da podnesu svoja očitovanja u okviru toga postupka.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda može se, u roku od dva mjeseca od njenog priopćenja, Sudu podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ukoliko je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

⁴ Ryanair se u tu svrhu poziva na postojanje sljedećih pokazatelja: (i) prekomjerno i nerazumno trajanje prethodnog ispitnog postupka (više od 24 mjeseca) i (ii) nedosljednosti i netočnosti u sadržaju odluke Komisije. Ryanair osobito navodi da je Komisija propustila definirati načela stvaranja prihoda, sprječavanja dvostrukog oporezivanja i fiskalne neutralnosti koje je pogrešno primijenila.